

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. září 2020 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Pařeza a přísedících Miloslavy Suchánkové a JUDr. Jiřiny Novákové,

takto:

Obžalovaný [redacted], narozený [redacted] ve [redacted], státní příslušník [redacted], trvale bytem [redacted] doruč. adresa: [redacted]

a

obžalovaný [redacted] narozený [redacted] ve [redacted], státní příslušník [redacted], trvale bytem a s adresou pro doručování [redacted],

jsou vinni, že

společně se záměrem získat obrazy a starožitnosti po předchozí vzájemné dohodě a předchozí přípravě spočívající v obhlédnutí objektu oba obvinění dne 4. 6. 2018 v době od 05:45 hodin do 07:30 hodin provedli vloupání do rodinného domu č.p. [redacted] v ulici [redacted] v obci [redacted], okres [redacted], poškozeného [redacted] tím způsobem, že nejprve překonali oplocení domu a po žebříku vystoupali k oknu vedoucímu do patra nemovitosti, okno vypáčili a přes toto okno vnikli do domu, a to do obývacího pokoje, odkud odcizili devět kusů obrazů, konkrétně Tyrolský obraz se třemi muži u stolu v hodnotě 30 000 Kč, obraz Předjaří signovaný J. Holeček v hodnotě 8 000 Kč, obraz Bitva Turků s křesťany signovaný T. Querfurt v hodnotě 50 000 Kč, obraz Černohorka od malíře Čermáka v hodnotě 40 000 Kč, obraz Krčma od malíře Thomase Querfurtha v hodnotě 40 000 Kč, obraz Benátky od Moritze v hodnotě 35 000 Kč, obraz Portrét ženy od Skály v hodnotě 8.000,- Kč, obraz Zřícenina hradu od Kleina v hodnotě 2 000 Kč, obraz Oráč signovaný Raška v hodnotě 10 000 Kč, přičemž z rámu vyňali plátna s kresbami a rámy ponechali na místě, dále odcizili pět kusů zlatých prstenů, a to jeden masivnější pánský v hodnotě 5 600 Kč a čtyři tenčí dámské v celkové hodnotě 7 000 Kč, z police u okna dále odcizili jeden stříbrný řetěz propletený o délce asi 40 cm v hodnotě 1 500 Kč, z komody odcizili krabičku bez bližšího popisu s dvanácti kusy tenkých zlatých řetízků v celkové hodnotě 22 500 Kč a dva kusy vyznamenání, a to spony Za Sudety z roku 1958 v celkové hodnotě 95 000 Kč, dále přešli do ložnice, odkud odcizili obraz i s rámem s motivem krajiny s listnatými stromy a vodní plochou signovaný MB z poloviny 19. století v hodnotě 20 000 Kč, dále odcizili ze zdi podél schodiště do sklepa obraz i s rámem s motivem stráně s květinami od autora Fr. Kavána signovaný Kaván v hodnotě 50 000 Kč, obraz včetně rámu od Antonína Slavička st. s názvem Rybník u

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

Kameníček v hodnotě 15 000 Kč a z přesně nezjištěného místa též odcizili dýku vyrobenou [REDAKCE] uloženou v růžové kazetě společnosti Valenta Česká Kamenice v hodnotě 70 000 Kč, přičemž tyto věci následně z domu odnesli, a tímto jednáním oba obvinění způsobili poškozenému [REDAKCE] škodu odcizením věcí v celkové výši 509 600 Kč,

tedy

jednak si společným jednáním присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, čin spáchali vloupáním, a způsobili takovým činem značnou škodu,

jednak společným jednáním neoprávněně vnikli do obydlí jiného a při činu překonali překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchali

zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku
a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

a odsuzují se

[REDAKCE]

podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 26 (dvaceti šesti) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let,

podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu pobytu na území okresu Beroun na dobu v trvání 3 (tří) let,

a

[REDAKCE]

podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 32 (třiceti dvou) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 42 (čtyřiceti dvou) měsíců,

podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu pobytu na území okresu Beroun na dobu v trvání 42 (čtyřiceti dvou) měsíců,

podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE] majetkovou škodu ve výši 509 600 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

Odůvodnění:

1. Po zhodnocení všech důkazů v hlavním líčení provedených vzal soud za prokázaný skutkový děj uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku a dospěl tak k závěru, že vina obžalovaných ze spáchání trestných činů zde uvedených byla dostatečně prokázána.
2. Soud je toho názoru, že je tomu tak i za situace, kdy oba obžalovaní ve svých výpovědích popřeli, že by se vloupali do domu poškozeného [REDAKCE] a odcizili zde jím uváděné věci, a kdy mohl svůj závěr o vinně obžalovaných opřít pouze o nepřímé důkazy, které však v rámci jimi utvářeného uceleného řetězce činí tento závěr na rozdíl od závěru jiného, opodstatněným, resp. nepochybným, zvláště když obžalovaní potvrdili, že byli s místem činu vzhledem k jejich předchozí návštěvě poškozeného a prohlídce jeho domu a věcí, které se v něm nacházeli, obeznámeni, stejně jako potvrdili, že účastnická telefonní čísla, jejichž výskyt byl v rámci jejich vzájemně uskutečněné komunikace, v lokalitě místa činu a v době, v níž došlo k jeho spáchání, zachycen, v tu dobu skutečně užívali.
3. Tento zjištěný výskyt obžalovanými užívaných účastnických telefonních čísel v rámci jejich vzájemné komunikace nedokázal ani jeden z nich vysvětlit, kdy pouze obžalovaný [REDAKCE] v této souvislosti poukázal na možnou spojitost spáchaného činu s obžalovaným [REDAKCE] který u něho v tu dobu bydlel a který mu mohl mobilní telefon bez jeho vědomí vzít a také se svědkem [REDAKCE], jehož návštěva poškozeného za účelem prodeje zlaté cihly, k níž došlo jeden až dva dny před krádeží, by mohla nasvědčovat tomu, že by s ní mohl mít něco společného, a u něhož jako nepravdivé vyloučil jeho tvrzení z přípravného řízení, podle kterého se mu měl přiznat k tomu, že se vloupání do domu poškozeného s odcizením jeho věcí dopustil společně s obžalovaným [REDAKCE]. Nic takového mu neřikal, pouze ho před tím jako svého dlouholetého známého, se kterým nikdy žádný konflikt neměl a který ho tak neměl důvod křivě obvinít, kontaktoval, za účelem prodeje nějakých prstenů a kamínků, kdy jeho prostřednictvím je pak s obžalovaným [REDAKCE] nabídli poškozenému, za nímž všichni společně odjeli, včetně svědka [REDAKCE], který řídil. Během této návštěvy jim pak poškozený uvnitř domu ukázal své sbírky zbraní a mečů, včetně nějakých obrazů, které visely na stěnách. Žádný z nich však nebyl mezi těmi obrazy, které později přivezl svědku [REDAKCE] k ocenění, neboť v jejich případě se jednalo o obrazy, které si dovezl z Německa, a proto se svědek [REDAKCE] musel přehlédnout, pokud mezi nimi při jejich ohodnocování poznal jeden z odcizených. Tyto obrazy pak z důvodu, že měly být podle svědka [REDAKCE] bezcenné a nevešly se mu do auta, u tohoto svědka spálil, čímž zároveň získal jistotu toho, že je tento svědek nebude moci prodat a tím se na jeho úkor obohatit.
4. Vzájemně se nerozporujícími, nepřímými důkazy, na základě nichž soud rozhodl o vinně obžalovaných, jsou výpovědi poškozeného [REDAKCE] a jeho manželky, svědkyně [REDAKCE], kteří se v rámci nich mj. podrobně vyjádřili k tomu, kdy a jakým způsobem bylo vloupání do jejich domu provedeno, co při tom bylo odcizeno a jaká škoda jim, resp. poškozenému, v této souvislosti s uplatněním její náhrady vznikla a zároveň se vyjádřili i k předchozím návštěvám obžalovaných a svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] včetně toho, jak tyto návštěvy probíhaly, co jim v domě ukazovali a jakým vozidlem a případně s kým dalším za nimi přijeli, přičemž bez povšimnutí nelze nechat ani vyjádření poškozeného o anonymním telefonátu muže z [REDAKCE] kterému měl obžalovaný [REDAKCE] některé z odcizených obrazů nabízet.
5. Tyto předchozí návštěvy poškozeného jsou pak potvrzovány nejen samotnými obžalovanými, ale i dalšími nepřímými důkazy a to výpověďmi svědka [REDAKCE], který zároveň jím v rámci podaného vysvětlení zmiňované přiznání obžalovaného [REDAKCE] v hlavním líčení odvolal, a [REDAKCE], který spolu s tím potvrdil, že asi dva týdny po návštěvě poškozeného k němu do [REDAKCE], obžalovaný [REDAKCE] přivezl k ocenění devět či deset obrazů, které provedl svědek

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

██████████, přičemž vzhledem k tomu, že tyto obrazy byly bezcenné, společně je s obžalovaným ██████████ na jeho žádost spálili. V této souvislosti se pak nedokázal vyjádřit k tomu, zda mezi těmito obrazy byly některé z těch, které byly odcizeny v domě poškozeného, jejichž fotodokumentace mu byla předložena k nahlédnutí. Stejnou možnost nahlédnutí měl i tímto svědkem zmiňovaný svědek ██████████, který však na rozdíl od něho ve své výpovědi určitou shodu jednoho z obrazů, byť vyvolanou pouze totožností jeho autora, potvrdil, a který zároveň potvrdil i to, že se nikdy nesetkal s tím, aby se obrazy páliły.

6. V neposlední řadě jsou těmito nepřímými důkazy i znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady věcí movitých, určující hodnotu odcizených věcí a dále důkazy listinné, zejména pak protokol o ohledání místa činu s úředním záznamem Policie ČR, SKPV Středočeského kraje, ze dne 12. 7. 2018, plánkem a fotodokumentací pořízené i k odcizeným věcem, úřední záznam Policie ČR, ÚO ██████████ ze dne 4. 6. 2018, odborné vyjádření určující výši škody vzniklé poškozením okna, ke kterému došlo při vloupání jeho vypáčením, a dále sdělení Policie SR, OR ██████████, ze dne 22. 1. 2019, a Policie ČR, SKPV Středočeského kraje, ze dne 25. 6. 2020 a 30. 6. 2020, s přílohami, které spolu s údaji o skutečném telekomunikačním provozu s navazujícím úředním záznamem Policie ČR, SKPV Středočeského kraje ze dne 28. 2. 2020 prokazují, že účastnická telefonní čísla, jejichž výskyt v rámci jejich vzájemně uskutečněné komunikace byl zachycen v lokalitě místa činu a v době, v níž došlo k jeho spáchání, užívali v té době obžalovaní.
7. Pokud jde o skutková zjištění, nelze na základě těchto provedených důkazů pochybovat o tom, že dne 4. 6. 2018 v uvedené době došlo k vloupání do domu poškozeného se způsobením škody na odcizených věcech v jím uváděném rozsahu a ve výši stanovené znaleckým posudkem a že v této době zde byl v rámci vzájemně uskutečněné komunikace zachycen výskyt účastnických telefonních čísel užívaných v té době obžalovanými, kteří předchozího dne v tomto domě poškozeného byli a jeho sbírky věcí, včetně obrazů, které jim ukazoval, viděli.
8. Stejně tak pokud jde o skutková zjištění, nelze však podle názoru soudu v souvislosti s trestní odpovědností obžalovaných pochybovat ani o tom, že se obžalovaní tohoto útoku spočívajícího ve vloupání do domu poškozeného a odcizení jeho věcí, dopustili. Soud při tom vycházel zejména právě ze zachyceného výskytu účastnických telefonních čísel užívaných obžalovanými v rámci jejich vzájemně uskutečněné komunikace, která sice přímo neprokazuje, že by obžalovaní tento útok spáchali, nicméně svědčí o jejich přítomnosti v lokalitě místa činu v době, v níž došlo k jeho spáchání. Tuto svoji přítomnost přitom nijak nevysvětlili, tedy ani tím, že by tvrdili, že se v této době nacházeli na jiném místě, případně že by tuto vzájemnou komunikaci prostřednictvím jimi užívaných účastnických telefonních čísel uskutečnil někdo jiný, kdy pouze obžalovaný ██████████ se v této souvislosti zmínil o možnosti odcizení jeho mobilního telefonu spoluobžalovaným ██████████, což soud i vzhledem k tomu, že tak učinil až v průběhu hlavního líčení, vnímá jako jeho účelovou a tím neakceptovatelnou snahu tuto, v tomto směru nezpochybnitelnou, důkazní situaci ve svůj prospěch na úkor obžalovaného ██████████ zvrátit, zvláště když z úředního záznamu OOP ██████████ ze dne 5. 11. 2018, který je přílohou uvedeného sdělení Policie ČR, SKPV Středočeského kraje, je patrné, že tohoto dne, tedy pět měsíců po údajném odcizení telefonu, byl obžalovaný ██████████ uvedeným policejním orgánem na předmětném účastnickém telefonním čísle kontaktován a potvrdil, že toto číslo užívá. Neméně významnou je v tomto směru i zmiňovaná znalost místa činu spojená s jeho obhlédnutím, kterou obžalovaní získali z předchozí návštěvy poškozeného, při níž jim v rámci prohlídky domu ukázal i své sbírky zbraní a obrazů, z nichž devět jich bylo odcizeno. A právě v takovém počtu byly obrazy, které nedlouho poté obžalovaný ██████████ předal k ocenění svědku ██████████. Ten se sice nedokázal vyjádřit k tomu, zda mezi těmito obrazy byl některý z odcizených, nicméně nelze přehlédnout, že tak učinil svědek ██████████, který tyto obrazy oceňoval, resp. mu byly svědkem ██████████ nabídnuty a který u jednoho z obrazů tuto shodu, i když jen ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

jméně jeho autora, potvrdil. V této souvislosti nelze ani přehlédnout způsob, jakým obžalovaný s těmito obrazy s přispěním svědka následně naložil, který na rozdíl od jím uváděných důvodů svědčí o tom, že byl veden úmyslem zničit důkazy prokazující ve spojení s ostatními, že se předmětného jednání s obžalovaným, který měl (jak bylo anonymním volajícím telefonicky sděleno poškozenému) odcizené obrazy nabízet, dopustili.

9. Všechny tyto provedené důkazy při jejich komplexním posouzení spolu s trestní minulostí obžalovaných, z níž jsou patrné jejich sklony k páčání totožné trestné činnosti, vytvářejí ucelený řetězec umožňující učinit závěr, že obžalovaní jim obžalobou za vinu kladený skutek spáchali. Skutkový stav, který vyplynul z provedeního dokazování, není totiž podle názoru soudu rozumně vyložit jiným způsobem, to je tak, že by o vině obžalovaných existovaly důvodné pochybnosti. Soud proto dospěl k závěru, že se obžalovaní po vzájemné dohodě, předchozím obhlédnutí, překonání oplocení a vypáčení okna vloupali do rodinného domu poškozeného, kde následně odcizili jím konkretizované věci, čímž mu způsobili škodu ve výši 509 600 Kč. Tímto svým jednáním, které i přes případně rozdílnou míru jejich účasti na něm, bylo nepochybně jednáním společným vedeným společným záměrem (úmyslem) se ho dopustit, pak jako spolupachatelé ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku naplnili zákonné znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a zločinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku, kdy kvalifikovaná skutková podstata tohoto zločinu je dána výší způsobené škody dosahující škody značné podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku.
10. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud k dalším listinným důkazům, kterými jsou osobní výkazy obžalovaných (opisy RT obžalovaných, opisy z evidence přestupků, zpráva Městského úřadu a zprávy o finančním šetření k majetkovým poměrům obžalovaných), dále přihlédl ke stupni společenské škodlivosti, povaze a závažnosti trestných činů, které jsou dány především významem chráněného zájmu, způsobem provedení činů, jejich následky a okolnostmi, za kterých byly spáchány, včetně osob obžalovaných a mírou jejich zavinění a v neposlední řadě přihlédl i ke všem přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Obžalovaní svým jednáním porušili zájem společnosti na ochraně vlastnictví věci a domovní svobody, resp. obydlí, přičemž při absenci polehčujících okolností jim přitěžuje jejich trestní minulost prokazující jejich sklony k páčání majetkové trestné činnosti, byť se na obžalovaného hledí jako kdyby nebyl odsouzen. Za této situace dospěl soud k závěru, že u obou obžalovaných bude přiměřeným trestem ještě výchovný podmíněný trest odnětí svobody, a to jako trest úhrnný ve smyslu ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku, který v případě obžalovaného uložil při spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby uvedené v § 205 odst. 4 tr. zákoníku na dobu v trvání 26 měsíců se zkušební dobou stanovenou ve smyslu ustanovení § 82 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 3 let, a v případě obžalovaného při čtvrtině této sazby na dobu v trvání 32 měsíců se zkušební dobou v trvání 42 měsíců, neboť soud má za to, že vzhledem k osobám obžalovaných a okolnostem případu bude účelu trestu dosaženo i bez jeho výkonu. Během zkušební doby budou muset obžalovaní nejen uhradit způsobenou škodu, ale i svým chováním a životem prokázat, že hrozba výkonu trestu postačuje k dosažení jeho účelu. K účinné ochraně majetku byl s ohledem na trestní minulostí prokazované sklony k páčání trestné činnosti a místo jejího spáchání obžalovaným dále podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu pobytu na území okresu Beroun, a to na dobu v trvání 36 měsíců u obžalovaného a 42 měsíců u obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

11. Ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovaným povinnost společně a nerozdílně nahradit poškozenému ████████ majetkovou škodu ve výši 509 600 Kč, se kterou se řádně a včas připojil k trestnímu řízení a která představuje hodnotu odcizených věcí, kdy při stanovení její výše vycházel ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady věcí movitých, o jehož správnosti neměl důvod pochybovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 9. září 2020

JUDr. Michal Pařez v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.